

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 13Er/497/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6714212529
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Jozef Výboch
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2016:6714212529.1

Uznesenie

Okresný súd Zvolen v exekučnej veci oprávneného POHOTOVOSTĚ, s.r.o., IČO: 35 807 598, so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, zastúpený Advocate s.r.o., IČO: 36 865 141, so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, proti povinnému B. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom vo G., J. X. XXX/X, vedenej pod spisovou značkou EX 25572/14 súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým, PhD., Exekútorský úrad so sídlom v Bratislave, Záhradnícka 60, na uspokojenie pohľadávky oprávneného vo výške 1.149,50 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd exekučné konanie **z a s t a v u j e** .

o d ô v o d n e n i e :

Návrhom zo dňa 24.05.2014 sa oprávnený domáha vykonania exekúcie proti povinnému pre vymozenie sumy 1.149,50 Eur s príslušenstvom na podklade exekučného titulu, ktorým je rozhodcovský rozsudok vydaný Stálym rozhodcovským súdom zriadeným zriaďovateľom Slovenská rozhodcovská, a.s. so sídlom v Bratislave, Karloveské rameno 8, sp. zn. SR 1392/06 zo dňa 15.05.2006, ktorý mal nadobudnúť právoplatnosť dňa 05.06.2006 a vykonateľnosť dňa 08.06.2006.

Žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie súdny exekútor doručil tunajšiemu súdu dňa 27.08.2014.

V exekučnom titule bola povinnému uložená povinnosť na zaplatenie sumy 34.629,- Sk (1.149,47 Eur) spolu s úrokom z omeškania vo výške 0,25 % denne zo sumy 29.840,- Sk (990,51 Eur) od 10.02.2006 do zaplatenia a povinnosť nahradiť oprávnenému trovy konania, a to všetko do troch dní od právoplatnosti rozhodcovského rozsudku.

Exekučnému súdu je z úradnej činnosti známa skutočnosť, ktorú v zmysle § 121 Občianskeho súdneho poriadku netreba dokazovať, že na Okresnom súde Zvolen sa viedlo konanie pod sp. zn. 11Er/4746/2006 medzi totožnými účastníkmi ako v prejednávanej veci, t.j. oprávneným bola spoločnosť POHOTOVOSTĚ, s.r.o., IČO: 35 807 598 a povinným W.0XXXX/XX1. Ako exekučný titul v uvedenom konaní oprávnený predložil totožný rozhodcovský rozsudok ako v predmetnej veci, t.j. rozhodcovský rozsudok vydaný Stálym rozhodcovským súdom zriadeným zriaďovateľom Slovenská rozhodcovská O. sídlom v Bratislave, S. rameno 8, sp. zn. SR 1392/06 zo dňa 15.05.2006.

V konaní vedenom pod sp. zn. 11Er/4746/2006 súd uznesením č.k. 11Er/4746/2006-39 zo dňa 02.11.2010 vyhlásil exekúciu za neprípustnú a zastavil podľa § 57 ods. 1 písm. g) Exekučného poriadku, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 19.07.2011 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 13CoE/233/2011-67 zo dňa 07.07.2011.

Podľa § 251 ods. 4 zákona č. 99/1963 Zb., Občiansky súdny poriadok (ďalej len „O.s.p.“), na výkon rozhodnutia a exekučné konanie podľa osobitného predpisu sa použijú ustanovenia predchádzajúcich častí, ak tento osobitný predpis neustanovuje inak. Rozhoduje sa však vždy uznesením.

Podľa § 57 ods. 2 Exekučného poriadku, exekúciu môže súd zastaviť aj vtedy, ak to vyplýva z ustanovení tohto alebo osobitného zákona.

Podľa § 103 O.s.p., kedykoľvek za konania prihliada súd na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať vo veci (podmienky konania).

Podľa § 104 ods. 1 veta prvá O.s.p., ak ide o taký nedostatok podmienky konania, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví.

Podľa § 159 ods. 3 O.s.p., len čo sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednávať znova.

Podľa § 167 ods. 2 O.s.p., ak nie je ďalej ustanovené inak, použijú sa na uznesenie primerane ustanovenia o rozsudku.

Z § 251 ods. 4 O.s.p. je nutné vyvodiť, že pre exekučné konanie platia procesné podmienky, ktoré sú v podstate totožné s podmienkami sporového konania. Na to nadväzujú aj dôsledky nedostatku podmienok konania. Ak pôjde o neodstrániteľný nedostatok podmienok exekučného konania, súd je povinný exekučné konanie zastaviť v súlade s ust. § 103 a § 104 O.s.p. v spojení s § 251 ods. 4 O.s.p. Vzhľadom na skutočnosť, že Exekučný poriadok neobsahuje žiadne ustanovenie, ktoré by upravovalo prekážku rozhodnutej veci, je potrebné aj na exekučné konanie aplikovať ustanovenie § 159 ods. 3 O.s.p., ktoré výslovne zakotvuje, že len čo sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednávať znova.

Prekážka rozsúdenej veci (*rei iudicatae*) svojou podstatou patrí k procesným podmienkam a jej existencia (zistenie) v každom štádiu konania vedie k zastaveniu konania. Táto prekážka nastáva predovšetkým vtedy, ak sa má v novom konaní prejednať tá istá vec. O tú istú vec ide vtedy, keď v novom konaní ide o ten istý nárok alebo stav, o ktorom už bolo právoplatne rozhodnuté, a ak sa týka rovnakého predmetu konania a tých istých osôb. Ten istý predmet konania je daný vtedy, ak ten istý nárok alebo stav vymedzený žalobným petitom vyplýva z rovnakých skutkových tvrdení, z ktorých bol uplatnený (t.j. ak vyplýva z rovnakého skutku). Pokiaľ ide o totožnosť účastníkov, nie je významné, či rovnaké osoby majú v novom konaní rovnaké alebo rozdielne procesné postavenie (či ten, kto bol v skoršom konaní žalobcom, je žalobcom aj v novom konaní alebo má postavenie žalovaného, resp. či ten, kto v skoršom konaní vystupoval ako žalovaný, má alebo nemá v novom konaní procesné postavenie žalovaného). Konanie sa týka tých istých osôb aj v prípade, ak v novom konaní vystupujú právni nástupcovia pôvodných účastníkov konania, či už z dôvodu univerzálnej alebo singulárnej sukcesie (porov. napr. uznesenie Najvyššieho súdu SR z 27. februára 2013, sp. zn. 5 Cdo 232/2012).

V prejednávanej veci sa oprávnený domáha vymoženía dlžnej sumy od toho istého povinného na základe toho istého rozhodcovského rozsudku, ktorý predložil ako exekučný titul v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 11Er/4746/2006, v ktorom bolo právoplatne rozhodnuté o vyhlásení exekúcie za neprípustnú a o jej zastavení. Súd mal teda preukázať, že v prejednávanej veci sa jedná o exekučné konanie začaté na základe návrhu medzi tými istými účastníkmi ako v inom exekučnom konaní, v ktorom už bolo právoplatne rozhodnuté.

Čo sa týka totožnosti predmetu konania vo vzťahu k skúmaniu procesných podmienok, konkrétne či sa nejedná o konanie zaťažené prekážkou právoplatne rozhodnutej veci, v exekučnom konaní je takýmto predmetom samotná exekúcia pre vymoženie práva oprávneného na podklade určitého exekučného titulu. Nakoľko v exekučnom konaní sa meritórne nerozhoduje o splnení určitej povinnosti, príp. o určení, či tu právny vzťah alebo právo je alebo nie je, exekučné konanie môže predstavovať prekážku *res iudicata* len vo vzťahu k inému exekučnému konaniu. Ďalším špecifikom, ktoré je nutné vziať do úvahy, je skutočnosť, že nie každé rozhodnutie exekučného súdu vo veci založí prekážku *res iudicata*. Napríklad rozhodnutie o zamietnutí žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie z dôvodu, že nebolo preukázané, že exekučný titul nadobudol vykonateľnosť, nezakladá prekážku *res iudicata*. Oprávnený môže opätovne navrhnúť vykonanie exekúcie na základe

toho istého exekučného titulu a následne môže súdny exekútor opätovne požiadať exekučný súd o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, ak exekučný titul medzičasom vykonateľnosť nadobudne, resp. toto bude exekučnému súdu preukázané. Na druhej strane rozhodnutie o vyhlásení exekúcie za neprípustnú a o jej zastavení z dôvodu, že exekučný titul nie je materiálne vykonateľný, už prekážku res iudicata zakladá a oprávnený už nemôže navrhnúť vykonanie exekúcie na podklade toho istého exekučného titulu. Zastavenie exekúcie z niektorého dôvodu prekážku res iudicata zakladá, zastavenie exekúcie z iného dôvodu už nie. Napríklad zastavenie exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. h) Exekučného poriadku z dôvodu, že majetok povinného nestačí ani na úhradu trov exekúcie nepredstavuje prekážku veci rozhodnutej a oprávnený môže opätovne navrhnúť vykonanie exekúcie na podklade toho istého exekučného titulu. Na druhej strane napríklad zastavenie exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. f) a g) Exekučného poriadku z dôvodu, že po vydaní exekučného titulu zaniklo právo ním priznané, resp., že exekúciu súd vyhlásil za neprípustnú, pretože je tu iný dôvod, pre ktorý exekúciu nemožno vykonať, prekážku res iudicata zakladá. Preto vždy, keď súd zistí, že medzi tými istými účastníkmi už bolo vedené exekučné konanie, v ktorom bolo vydané právoplatné rozhodnutie, ktorým sa dané konanie skončilo, je potrebné skúmať povahu tohto rozhodnutia predtým, než sa prijme záver o existencii nedostatku podmienok konania, spočívajúcej v prekážke veci rozhodnutej.

V predchádzajúcom exekučnom konaní vedenom medzi tými istými účastníkmi na tunajšom súde pod sp. zn. 11Er/4746/2006 bola exekúcia podľa § 57 ods. 1 písm. g) Exekučného poriadku vyhlásená za neprípustnú a zastavená, keď predmetný rozhodcovský rozsudok súd (prvostupňový aj odvolací) posúdil ako nevykonateľný a nespôsobilý exekučný titul, resp. ako rozhodcovský rozsudok zaväzujúci povinného na plnenie v rozpore so zákonom, resp. s dobrými mravmi. Uvedený nedostatok nemôže byť nijakým spôsobom konvalidovaný, či reparovaný. Keďže v tomto exekučnom konaní vedenom pod sp. zn. 13Er/497/2014 je podkladom pre vymoženie pohľadávky oprávneného proti povinnému ten istý rozhodcovský rozsudok, v súvislosti s ktorým už Okresný súd Zvolen vo svojom skoršom rozhodnutí č.k. 11Er/4746/2006-39 zo dňa 02.11.2010 konštatoval, že nie je spôsobilým exekučným titulom, resp. zaväzuje povinného na plnenie v rozpore so zákonom, resp. s dobrými mravmi, tak je nutné uzavrieť, že označené právoplatné rozhodnutie exekučného súdu predstavuje prekážku res iudicata.

K zhodným právnym záverom dospel v skutkovo a právne obdobnej veci, v ktorej vystupoval totožný oprávnený, aj Krajský súd v Trenčíne vo svojom rozhodnutí sp. zn. 5CoE/20/2015 zo dňa 25.02.2015, keď potvrdil rozhodnutie prvostupňového exekučného súdu, ktorý zastavil exekučné konanie pre prekážku právoplatne rozhodnutej veci v skoršom exekučnom konaní.

V prejednávanej veci existuje neodstrániteľný nedostatok podmienok konania spočívajúci v prekážke už skôr právoplatne rozhodnutej veci. Takýto nedostatok podmienok konania vedie bez ďalšieho k jeho zastaveniu, pričom súčasne bráni tomu, aby exekučný súd skúmal podmienky pre vydanie poverenia na vykonanie exekúcie v zmysle § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, rovnako ako by takémuto skúmaniu bránilo napr. späťvzatie návrhu na vykonanie exekúcie pred vydaním poverenia (§ 38 ods. 3 Exekučného poriadku) alebo existencia prekážky litispendencie (§ 36 ods. 3 Exekučného poriadku). Exekučný súd preto exekučné konanie v zmysle § 104 ods. 1 O.s.p. s poukazom na § 251 ods. 4 O.s.p. zastavil.

O trovách exekučného konania súd nerozhodoval, nakoľko nemal ich vyúčtovanie k dispozícii, a preto o nich rozhodne samostatným rozhodnutím po nadobudnutí právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu možno podať odvolanie do 15-tich dní odo dňa jeho doručenia na tunajšom súde.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.). Pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden

rovnopis s přílohami, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.